

gation fordeler sine medlemmer på udvalgene i overensstemmelse med det antal medlemmer fra hver delegation, som plenarforsamlingen bestemmer der skal indgå.

Rådets sekretariat skal for fremtiden bestå af dels et fælles sekretariat, hvis sekretær udpeges af Præsidiets, og dels af 5 nationale sekretariater, hvis sekretærer udpeges af delegationerne selv.

Rådets *arbejdsformer* beskrives i artiklerne 50-54. Udover regeringerne og medlemmerne har nu også Ministerrådet ret til at fremsætte forslag til Rådet.

En nydannelse i Rådets arbejdsformer er Præsidiets adgang i art. 51 til at foretage henvendelser eller fremsætte udtalelser på Rådets vegne i tilfælde, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at afvente behandling i Plenarforsamlingen, eller dersom andre grunde foreligger.

Ifølge art. 52 har et valgt medlem ret til at stille spørgsmål til en regering eller til Ministerrådet. Spørgelinstitutet har ikke tidligere været optaget i Rådets vedtægt, men har siden 1967 været anvendt på forsøgsmæssig basis.

Fordelingen af de fælles udgifter skal ifølge art. 53 ske på grundlag af forholdet mellem landenes bruttonationalprodukter for perioder af 5 år. Ifølge den tidligere anvendte metode skete fordelingen i forhold til antallet af valgte medlemmer i Rådet.

Det nordiske Ministerråd (art. 55-61).

Ministerrådets opgaver i henhold til Helsingfors-aftalen er bl. a. at stille forslag i Nordisk Råd, at aflægge en årlig beretning til Rådet og at give Rådet meddelelse om foranstaltninger, som træffes i anledning af Rådets rekommandationer og andre henvendelser.

Ifølge art. 62 skal oprettelse af et ministerråd ikke være til hinder for, at uformelle fagminister-møder afholdes ligesom hidtil. I traktaten angives, at der i Ministerrådet indgår medlemmer af hvert lands regering. Hvert land skal udpege et regeringsmedlem, som med bistand af en embedsmand har til opgave at være ansvarlig for samordningen af nordiske samarbejdsspørgsmål.

Ministerrådet er ikke et overstatsligt organ og kan ikke binde en stat uden dennes samtykke. Ministerrådet er beslutningsdygtigt, når alle landene er repræsenteret, og beslutningerne skal være enstemmige, således at hvert land har mulighed for at modsætte sig en beslutning. Hvert land har én stemme. I spørgsmål, som kun angår visse lande, behøver kun disse at være repræsenteret. Undladelse af at afgive stemme er ikke til hinder for, at beslutninger træffes.

Ministerrådets beslutninger er alene bindende for de deltagende stater. Gennemførelsen i hvert enkelt land er således fortsat et nationalt anliggende.

I tilfælde, hvor et lands forfatning kræver den folkevalgte forsamlings godkendelse, får en minister-rådsbeslutning først bindende virkning, når godkendelsen foreligger. I sådanne tilfælde skal Ministerrådet underrettes på forhånd.

Ministerrådet fastsætter selv sin arbejdsordning. Med henblik herpå har de nordiske statsministre besluttet, at embedsmænd fra de nordiske lande skal udarbejde udkast hertil til forelæggelse for regeringerne.

Oprettelsen af Nordisk Ministerråd vil medføre en stigning i udgifterne til det nordiske samarbejde. Såfremt udgifterne for finansåret 1971-72 ikke kan holdes inden for de beløb, som på finansloven bevilges til nordisk samarbejde, vil merudgifterne blive søgt optaget på tillægsbevillingslov. Der vil endvidere kunne blive tale om forhøjelse af budgetoverslagene for finansårene 1972-73, 1973-74 og 1974-75.

Ændringer i overenskomsten (art. 63).

Inden landene træffer overenskomst om *ændringer i overenskomsten*, skal Nordisk Råd have lejlighed til at udtale sig.

Reglerne om *opsigelse* af overenskomsten overføres uændrede fra Helsingfors-aftalen af 1962.

Traktaten træder i kraft 30 dage efter den dag, da samtlige kontraherende parters ratifikationsinstrumenter er deponeret i det finske udenrigsministerium.